

FN-pagten, eller at man kommer med skriftlig motivation for brug af veto. Det ville i hvert fald gøre arbejdet meget bedre. Man kan nævne en lang række andre reformforslag, som jeg tror det er vigtigt at Danmark arbejder for.

Der er en sag, som FN's Sikkerhedsråd meget snart skal tage stilling til, og det er det forhold, at amerikanske soldater, der gør tjeneste i FN-operationer, jo har en undtagelse fra at kunne blive retsforfulgt ved straffedomstolen. Der ved jeg, at FN's Sikkerhedsråd skal tage stilling til spørgsmålet meget snart.

Sidste år var EU splittet i spørgsmålet, og jeg vil gerne høre, hvad udenrigsministerens holdning er til det spørgsmål: skal man forlænge en undtagelse, hvor amerikanske soldater ikke er omfattet af domstolen, og hvor de ikke kan blive retsforfulgt for krigsforbrydelser af domstolen. Det skal man jo stemme om meget snart i FN's Sikkerhedsråd, og jeg vil gerne høre, hvad den danske regerings holdning er til det, og hvad man arbejder for også i forhold til EU-kredsen.

Så vil jeg også bare afslutningsvis kvittere også over for fru Pia Christmas-Møller og andre ordførere, der jo nævnte vigtigheden af, at der er bred tilslutning til de principper, som vi står bag, når det gælder Danmarks medlemskab af Sikkerhedsrådet og Danmarks FN-politik. Der synes jeg, det er meget nødvendigt, at vi kan samles bredt i Folketinget uanset de andre ting, som vi er uenige om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 102 af Jeppe Kofod (S), Troels Lund Poulsen (V), Pia Christmas-Møller (KF) og Morten Helveg Petersen (RV) (*se side 10991*) vedtoges med 73 stemmer (V, S, KF og RV) mod 14 (DF); 9 (SF, EL og KD) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 103 af Jann Sjørnsen (KD), Holger K. Nielsen (SF) og Søren Søndergaard (EL) (*se side 10995*).

Forslag til vedtagelse nr. V 104 af Peter Skaarup (DF) (*se side 11002*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Forespørgsel nr. F 56:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om Danmarks bidrag til kampen mod klyngebomber?«

Af Søren Søndergaard (EL), Jeppe Kofod (S), Lily Søvnald (SF), Morten Helveg Petersen (RV) og Jann Sjørnsen (KD).

(Forespørgslen anmeldt 20/4 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 23/4 2004).

Kl. 14.05

Begrundelse

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hvis det kun er for at snakke, man er her, så må jeg bede om, at man går ud i lokalerne ved siden af, så de, der vil være med i debatten, kan være herinde og høre, hvad der bliver sagt. Nu er det lige ved, at man kan tale uden hørevern.

Søren Søndergaard (EL):

Tak, hr. formand.

Som begrundelse for denne her forespørgsel vil jeg godt oplæse en lille passage, som stod i Politiken den 18. marts 2004, som lød som følgende:

»Abdallah Yaqoob på seks år sov, da engelske soldater fredag 25. marts sidste år angreb Hay al-Zeitun-kvarteret i den irakiske by Basra med klyngebomber.

Granatsplinter fra klyngebomberne røg ind gennem vinduet og skar Abdallahs venstre arm næsten af og flænsede hans mave åben. Det lykkedes familien at flygte til hospitalet og redde Abdallahs liv, men armen stod ikke til at redde.

Soldaterne brugte klyngebomber, fordi irakiske soldater gemte sig i Abdallahs kvarter i millionbyen Basra i de første dage af den USA-lede krig mod Iraks diktator Saddam Hussein.

Menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch har opgjort, at mindst 1.000 civile irakere blev dræbt af klyngebomber under Irak-krigen. Antallet af sårede er ukendt. Abdallahs venstre arm er begravet i nærheden af familiens hus i Basra.«

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Lad mig starte med at slå fast, at den lemlæstelse, som Abdallah har været udsat og er offer for,